

Sygn. akt II Cz 457/16

POSTANOWIENIE

K., dnia 15 lipca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Marian Raszewski

po rozpoznaniu w dniu 15 lipca 2016 r. w Kaliszu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą we W.

przeciwko H. K.

o zapłatę

w przedmiocie zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Rejonowego w Ostrowie Wielkopolskim

z dnia 9 lutego 2016 r., sygn. akt I C 2648/15

p o s t a n a w i a :

uchylić zaskarżone postanowienie.

Sygn. akt II Cz 457/16

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Ostrowie Wielkopolskim umorzył postępowanie w sprawie z powództwa (...) Bank S. a. z siedzibą we W. przeciwko K. K. o zapłatę.

W uzasadnieniu wskazano, że powód wystąpił przeciwko pozwanej z pozwem w elektronicznym postępowaniu upominawczym. Z uwagi na stwierdzenie braku podstaw do wydania nakazu zapłaty, sprawa została przekazana do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Ostrowie Wielkopolskim. Zarządzeniem doręczonym w dniu 18 grudnia

2015 r. pełnomocnik powoda został wezwany do usunięcia braków pozwu w postaci m.in. złożenia pełnomocnictwa oraz dokumentu, z którego będzie wynikać umocowanie do działania w imieniu powoda osób (osoby), które udzieliły (udzieliła) pełnomocnictwa (aktualnego odpisu z rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego) oraz odpisu ww. pełnomocnictwa i ww. dokumentu dla strony pozwanej, w terminie dwutygodniowym od dnia doręczenia wezwania pod rygorem umorzenia postępowania, w razie bezskutecznego upływu określonego terminu. W ocenie Sądu Rejonowego wezwanie to zostało wykonane wadliwie, albowiem zamiast odpisu pełnomocnictwa udzielonego radcy prawnemu reprezentującego powoda w elektronicznym postępowaniu upominawczym, przedłożono pełnomocnictwo udzielone innemu radcy prawnemu.

Zażalenie na powyższe orzeczenie wniosła strona powodowa zaskarżając je w całości, wnosząc o uchylenie zaskarżonego postanowienia i nadanie sprawie dalszego biegu, jak również o zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kosztów postępowania według norm przepisanych.

Skarżący zarzucił zaskarżonemu postanowieniu – w istocie - naruszenie art. 505³⁷ § 1 k.p.c. w zw. z art. 89 § 1 k.p.c. przez ich błędną interpretację i nieprawidłowe zastosowanie oraz umorzenie postępowania mimo uzupełnienia przez powoda braków formalnych pozwu w wyznaczonym terminie w odpowiedni sposób.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z dyspozycją przepisu art. 89 § 1 k.p.c. pełnomocnik jest obowiązany przy pierwszej czynności procesowej dołączyć do akt sprawy pełnomocnictwo z podpisem mocodawcy lub wierzytelny odpis pełnomocnictwa wraz z odpisem dla strony przeciwnej. Adwokat, radca prawny, rzecznik patentowy, a także radca Prokuratury Generalnej Skarbu Państwa mogą sami uwierzytelnić odpis udzielonego im pełnomocnictwa oraz odpisy innych dokumentów wykazujących ich umocowanie. Sąd może w razie wątpliwości zażądać urzędowego poświadczenia podpisu strony. Zdania pierwszego nie stosuje się w przypadku dokonania czynności procesowej w elektronicznym postępowaniu upominawczym, jednak pełnomocnik powinien powołać się na pełnomocnictwo, wskazując jego datę, zakres oraz okoliczności wymienione w art. 87 k.p.c.

Potwierdzenie tego przepisu znajduje się w przepisie art. 126 § 3 k.p.c. w zw. z art. 126 § 3¹ k.p.c., zgodnie z którym w elektronicznym postępowaniu upominawczym nie obowiązuje zasada, że do pisma procesowego należy dołączyć pełnomocnictwo, jeżeli pismo wnosi pełnomocnik, który przedtem nie złożył pełnomocnictwa.

Stosownie do przepisu art. 505³⁷ § 1 k.p.c. po przekazaniu sprawy w przypadkach wskazanych w art. 505³³ § 1 k.p.c., art. 505³⁴ § 1 k.p.c. oraz art. 505³⁶ § 1 k.p.c. przewodniczący wzywa powoda do wykazania umocowania zgodnie z art. 68 zdanie pierwsze k.p.c. oraz dołączenia pełnomocnictwa zgodnie z art. 89 § 1 zdanie pierwsze i drugie k.p.c., a po przekazaniu sprawy na podstawie art. 505³³ § 1 k.p.c. oraz art. 505³⁴ § 1 k.p.c. dodatkowo do uiszczenia opłaty uzupełniającej od pozwu - w terminie dwutygodniowym od daty doręczenia wezwania pod rygorem umorzenia postępowania. W razie nieusunięcia powyższych braków pozwu sąd umarza postępowanie.

Przedmiotem sporu w niniejszej sprawie jest to, czy na wezwanie Sądu do dołączenia pełnomocnictwa zgodnie z art. 89 § 1 zdanie pierwsze i drugie k.p.c., dokonane na podstawie art. 505³⁷ § 1 k.p.c., możliwe było złożenie odpisu pełnomocnictwa udzielonego innemu pełnomocnikowi niż ten, który reprezentował powoda w toku postępowania elektronicznego, uwzględniając okoliczność, że w toku elektronicznego postępowania upominawczego pełnomocnik nie ma obowiązku dołączyć do akt sprawy pełnomocnictwa z podpisem mocodawcy lub wierzytelny odpis pełnomocnictwa wraz z odpisem dla strony przeciwnej, a jedynie powinien powołać się na pełnomocnictwo, wskazując jego datę, zakres oraz okoliczności wymienione w art. 87 k.p.c. Nieprzedłożenie zatem wskazanego w toku elektronicznego postępowania upominawczego pełnomocnictwa rodzi zatem wątpliwości, czy pozew został wniesiony przez umocowanego przez stronę pełnomocnika, a w konsekwencji, czy wniesienie pozwu wywołało skutki związane z wytoczeniem powództwa. Nadto zauważyć należy, że istnienie należytego umocowania pełnomocnika do działania w postępowaniu w imieniu strony stanowi jedną z bezwzględnych przesłanek procesowych, a jego brak skutkuje nieważnością postępowania (art. 379 pkt 2 in fine k.p.c.).

Mając na uwadze powyższe, Sąd Okręgowy w składzie orzekającym w niniejszej sprawie stoi na stanowisku, że stwierdziwszy, niewykazanie należytego umocowania pełnomocnika mimo wezwania, Sąd powinien wyznaczyć stronie termin, w ciągu którego może ona potwierdzić czynność procesową w postaci wniesienia pozwu i dopiero po bezskutecznym upływie terminu umorzyć postępowanie (por. m.in. uchwała 7. s. Sądu Najwyższego z dnia 23.01.2009 r., III CZP 118/08, OSNC 2009, Nr 6, poz. 76; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 18.11.2005 r., IV CZ 112/05, Legalis Nr 1327564; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 21.06.2006 r., I CZ 24/06, Legalis Nr 313387; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16.06.2010 r., I Cz 45/10, Legalis Nr 385368).

Dlatego, na podstawie art. 386 § 4 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., orzeczono, jak w sentencji postanowienia.